Enunciats de la sessió

Activitat 3.A: Declaració de matrius

Completa el següent exercici:

```
Exercici 3.1: Donada la següent declaració de variables globals en C, tradueix-la a
assemblador MIPS. Recorda que en C els elements d'una matriu es guarden per files.
Utilitza la directiva .align per garantir l'alineació dels elements, allà on calgui.
     int mat1[5][6];
     char mat2[3][5];
     long long mat3[2][2];
     int mat4[2][3] = \{\{2, 3, 1\}, \{2, 4, 3\}\};
          .data
          .align 2
          .space 4*5*6
 mat1:
        .space 3*5
 mat2:
          .align 3
 mat3:
        .space 8*2*2
 mat4: .word 2, 3, 1, 2, 4, 3
```

Activitat 3.B: Accés als elements d'una matriu

Completa el següent exercici:

Exercici 3.2: Calcula l'adreça de memòria de cada un dels següents accessos a les matrius declarades en l'apartat anterior. Pots deixar la resposta en funció de les adreces *mat1*, *mat2*, *mat3* i *mat4*.

Aquesta activitat consistirà a traduir el següent programa (Figura 3.2) a assemblador MIPS. No fa res d'especial interès, però ens permetrà practicar l'accés a elements d'una matriu.

```
int mat1[5][6];
int mat4[2][3] = {{2, 3, 1}, {2, 4, 3}};
int col = 2;

main()
{
    mat1[4][3] = subr(mat4, mat4[0][2], col);
    mat1[0][0] = subr(mat4, 1, 1);
}

int subr(int x[][3], int i, int j)
{
    mat1[j][5] = x[i][j];
    return i;
}
```

Figura 3.2: Programa que fa diversos accessos aleatoris a matrius

Abans de continuar, completa els exercicis 3.3 i 3.4:

Exercici 3.3: Tradueix a llenguatge assemblador MIPS les declaracions de variables globals i la funció *main* de la Figura 3.2. Recorda que aquesta s'ha de programar com una subrutina, seguint totes les regles estudiades (p. ex., s'ha de preservar el registre \$ra si el main crida altres subrutines). Observa que la declaració de les variables globals *mat1* i *mat4* són les mateixes que en l'exercici 3.1, i que les adreces dels elements mat1[4][3] i mat4[0][2] són les que ja has calculat a l'exercici 3.2.

```
.data
                                                   la $t0, mat1
             .align 2
                                                   sw $v0, 108($t0)
mat1:
             .space 4*5*6
                                                   la $a0, mat4
mat4:
             .word 2, 3, 1, 2, 4, 3
                                                   li $a1, 1
                                                   li $a2, 1
             .word 2
co1:
                                                   jal subr
             .text
                                                   la $t0, mat1
             .globl main
                                                   sw $v0, 0($t0)
main:
             addiu $sp, $sp, -4
                                                   lw $ra, 0($sp)
             sw $ra, 0($sp)
                                                   addiu $sp, $sp, 4
             la $a0, mat4
                                                   jr $ra
             lw $a1, 8($a0)
             la $t0, col
             lw $a2, 0($t0)
             jal subr
```

Exercici 3.4: Tradueix a assemblador MIPS la subrutina *subr* de la Figura 3.2 subr: li \$t1, 3 mult \$a1, \$t1 #3*i mflo \$t0 addu \$t0, \$t0, \$a2 #3*i + j sll \$t0, \$t0, 2 #(3*i + j)*4addu \$t0, \$t0, \$a0 #@x[i][j] lw \$t0, 0(\$t0) #\$t0 = x[i][j]la \$t2, mat1 sll \$t1, \$t1, 3 #3*2*4 mult \$t1, \$a2 #24*j mflo \$t1 addu \$t2, \$t2, \$t1 #mat1 + 24*j sw \$t0, 20(\$t2) move \$v0, \$a1 jr \$ra

Comprovació pràctica

Copieu el codi dels exercicis 3.4 i 3.3 al fitxer *s3b.s*. Executeu-lo amb el MARS i comproveu en finalitzar el programa que l'element mat1[0][0]=1, que mat1[1][5]=4, que mat1[2][5]=3 i que mat1[4][3]=1 (per localitzar-los a la vista de dades del MARS haureu de calcular a mà la seva adreça tenint en compte que la variable *mat1* s'emmagatzema a partir de la posició 0x10010000 de memòria).

A continuació, utilitzant el depurador de MARS, poseu un breakpoint a l'inici de la subrutina *subr*, executeu el programa fins a aquest punt, i digueu quin és el valor (en hexadecimal) dels següents registres:

\$a0 =	0x10010078
\$a1 =	0x00000001
\$a2 =	0x00000002
\$ra =	0x00400030

Activitat 3.C: Accés següencial a la columna d'una matriu

Completa el següent exercici abans de continuar:

Exercici 3.5: Donada la segtüent declaració de la matriu *mat*, de 4 files per 6 columnes, de nombres enters:

```
int mat[4][6];
```

Escriu la fórmula per calcular l'adreça de l'element *mat*[*i*][2], en funció de l'adreça de *mat* i del valor enter *i:*

```
emat[i][2] = mat + 24*i + 8
```

Fent servir aquesta fórmula, calcula la distància en bytes (stride) entre les adreces de dos elements consecutius d'una mateixa columna:

Veient les respostes de l'exercici 3.5, observeu que, donats dos elements consecutius d'una columna, l'adreça del segon element s'obté sumant una quantitat constant a l'adreça de l'element anterior. En general, la distància entre dos elements consecutius d'un vector o d'una fila d'una matriu també és constant. A aquest valor constant se l'acostuma a anomenar *stride*, i és el resultat que has calculat a l'exercici anterior. Quan recorrem vectors o matrius utilitzant aquesta propietat diem que estem fent un "accés seqüencial" als seus elements, i seguim els següents 3 passos:

- 1. Al principi, inicialitzar un punter (un registre) amb l'adreça del primer element a recórrer.
- 2. Accedir a cada element fent servir sempre aquest punter.
- 3. Just a continuació de cada accés, incrementar el punter tants bytes com hi hagi de diferència entre un element i el següent (l'*stride*, el mateix que has calculat a l'exercici 3.5).

A continuació considerarem el següent programa en C, on la funció *suma_col* calcula la suma dels elements de la columna 2 de la matriu *m* que rep com a paràmetre:

```
int mat[4][6] =
                      {0, 0, 2, 0, 0, 0},
                      {0, 0, 4, 0, 0, 0},
                      {0, 0, 6, 0, 0, 0},
                      {0, 0, 8, 0, 0, 0}
                                          };
int resultat;
main()
{
       resultat = suma_col(mat);
int suma_col(int m[][6])
       int i, suma = 0;
       for(i = 0; i < 4; i++)
              suma += m[i][2];
       return suma;
}
```

Figura 3.3: Suma de la columna 2 de la matriu amb accés aleatori.

Podem reescriure en C la funció *suma_col* aplicant la tècnica d'accés següencial:

Figura 3.4: Suma de la columna 2 de la matriu amb accés seqüencial.

La matriu *m* de la funció *suma_col* és igual a la matriu *mat* que has vist a l'exercici 3.5. Fixa't però en la diferència que hi ha entre el valor de l'*stride* que has calculat a l'exercici 3.5 i el valor amb què s'incrementa el punter *p* en la Figura 3.4. Això és degut a l'aritmètica de punters en C: un increment d'una unitat en un punter suposa sumar-li, en assemblador, la mida (en bytes) de l'element al qual apunta. En el nostre cas, la mida de l'element és 4 bytes, ja que *p* apunta a un element de tipus int. Per tant, el valor que apareix en el codi en C s'haurà de multiplicar per 4 en la traducció a assemblador.

Completa l'exercici 3.6 abans de continuar:

```
Exercici 3.6: Tradueix a MIPS el programa de la Figura 3.3 usant la tècnica d'accés
sequencial per recórrer la matriu (versió que apareix a la Figura 3.4). Recorda que la
funció main s'ha de programar com una subrutina, seguint les regles pertinents.
              .data
              .word 0,0,2,0,0,0
 mat:
              .word 0,0,4,0,0,0
              .word 0,0,6,0,0,0
              .word 0,0,8,0,0,0
              .word 0
 resultat:
 main:
              addiu $sp, $sp, -4
              sw $ra, 0($sp)
              la $a0, mat
              jal suma_col
              la $t0, resultat
              sw $v0, 0($t0)
              Iw $ra, 0($sp)
              addiu $sp, $sp, 4
             jr $ra
 suma col:
             li $t0, 0 #i = 0
              addiu 1, a0, 8 \#p = mat[0][2]
              li $t2, 4
              bge $t0, $t2, endfor
 for:
              lw $t3, 0($t1)
              addu $v0, $v0, $t3
              addiu $t1, $t1, 24
              addiu $t0, $t0, 1
              b for
 endfor:
             jr $ra
```

Comprovació pràctica

Copieu el codi de l'exercici 3.6 anterior en el fitxer s3c.s. Verifiqueu que després d'executar el programa, la variable global *resultat* val 20. Feu també la següent comprovació: reinicieu el programa (tecla F12); poseu un punt d'aturada a la subrutina *suma_col*, a la instrucció següent del 1w que accedeix a la matriu; i observeu com, a cada pulsació de la tecla F5 (Go), el 1w va carregant al registre destí els successius elements de la columna 2 de *mat*: 2, 4, 6, 8.